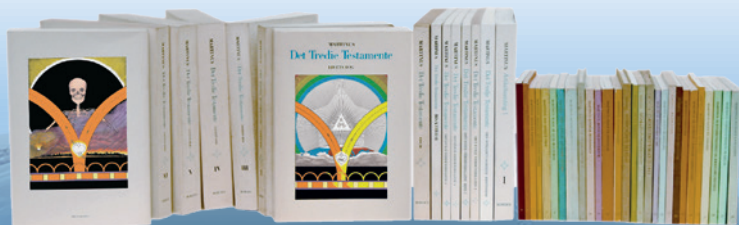

Martinus

Al Treilea Testament

Creștinismul intelectualizat

Introducere
Atotiubirea ca știință

De la credință la cunoaștere

Scopul celui de- „Al Treilea Testament” este de a ridica marile întrebări ale vieții din nebulozitatea credinței către o experiență proprie și o cunoaștere precisă. Teza de bază a operei este că misterul vieții se poate explica științific.

Știința spirituală descrie lumea gândurilor

Dar aici enigma vieții nu este explicată conform științei naturale tradiționale. Conștiința este cea care în mod inevitabil conduce tot ce înainte de toate trebuie analizat. Lumea gândurilor ocupă un rol mult mai important decât cel pe care ni-l închipuim noi în mod obișnuit.

Călătorie de cercetare în interior

Studiul celui de- „Al Treilea Testament” invită la o amănunțită călătorie de cercetare în lumea noastră interioară. Noi ne lăsam ghidați de șiruri de gânduri, din lumea instabilă a materiei până la cel mai intern izvor al vieții.

Aici descoperim că noi toți suntem nemuritori, că cea mai internă natură a noastră este eternă și infinită. Noi descoperim că esența vieții este aceeași în noi toți. Noi descoperim că totul în jurul nostru este viu „jos”, în microcosmos, la fel ca „sus”, în macrocosmos.

Înainte ochilor noștri mirați, universul se transformă dintr-o îngrămădire de materii moarte, controlată de hazard, în a fi perceput ca un atotcuprinzător organism viu, gânditor, care există etern. Noi descoperim că toți trăim etern, ne mișcăm și existăm în acest organism. Mai descoperim legile iubirii, care garantează acea viață eternă a aceluia organism viu, conștient. Noi începem să putem vedea scurta noastră viață pe globul pământesc în perspectiva eternității.

Eterna întrebare despre viață

Titlul: „Al Treilea Testament”, în mod evident, provoacă mirare. După care alte două testamente este această continuare?

Când noi înțelegem aceasta, imediat ne dăm seama despre ce este vorba. Se înțelege că într-o continuare a Vechiului și Noului Testament trebuie să fie vorba despre eternelle întrebări: „Cine sunt eu”, „De unde am venit?” și „Încotro mă îndrept?”. Trebuie să fie o explicație adevărată, referitoare la perioadele de suferință, și în acest fel, o explicație finală despre drumul către starea de fericire a vieții.

Dar cine poate avea cu adevărat sarcina de a scrie o continuare a Bibliei? Fără îndoială, acela poate fi, se înțelege, numai un om care, ca și Hristos, posedă o cunoaștere proprie despre eternelle întrebări.

Știința iubirii

Scopul celui de- „Al Treilea Testament” este de a arăta cum iubirea față de aproapele nostru și față de Dumnezeu este cea mai înaltă știință a vieții. Dumnezeu trebuie înțeles ca o ființă vie atotcuprinzătoare, analoagă cu universul. Întrebările despre „eternitate” sunt analizate aici detaliat, în lumina clară a intuiției. Deoarece omenirea părăsește din ce în ce mai mult stadiul credinței, ea pretinde fapte controlabile – și referitor la marile probleme spirituale ale vieții.

Paracletul, „Sfântul Spirit” – împlinirea profeției lui Hristos

Faptul că această cunoaștere va ajunge la omenire, a fost anticipat. În „Noul Testament” noi putem citi: „Aceasta eu v-am spus vouă, când eu încă mă aflam cu voi. Dar Paracletul, „Sfântul Spirit”, pe care Tatăl îl va trimite în numele meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aminti despre toate câte vi le-am spus” (Ioan, 14: 25-26) „...și eu îl voi ruga pe Tatăl, și El vă va da vouă alt Paraclet, care va fi cu voi pentru totdeauna; spiritul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că ea nu-l vede și nu-l cunoaște”. (Ioan, 14: 16-17)

„Livets Bog” („Cartea Vieții”)

Opera principală a celui de- „Al Treilea Testament” se numește „Livets Bog”. Universul este comparat cu o carte. Universul este „cartea cărților”, izvorul oricărei cunoașteri. Toți o citesc. Creștinii ca și islamicii, evreii ca și budiștii, precum și oamenii de știință și scriitorii ca și artiștii. Și să nu uităm plantele și animalele, desigur, fiecare dintre noi ne menținem viața într-o influență reciprocă cu toate forțele care ne înconjoară, și pe care noi le numim într-un singur cuvânt: „natura”. Scopul operei „Livets Bog” („Cartea Vieții”) este să ne învețe cum să citim direct cartea adevărului. Noi toți suntem, de la naștere, membrii ei. Aici nu se cere niciun fel de ceremonie de înscriere ca membru. „Al Treilea Testament” nu creează niciun fel de religie nouă, ci dimpotrivă: ne învață cum să înțelegem propria „religie” a vieții.

Condiția pentru a putea cunoaște experimental realitățile spirituale

Pentru a dobândi cunoaștere în domeniul spiritual, nu este suficientă o inteligență sau o capacitate de analiză evoluată. Se cere și un caracter umanitar. Numai printr-o maturizare intelectuală și umanitară apare schimbarea psihică, care dă posibilitatea ca noi să putem trăi experimental realitățile spirituale. Este acel echilibru mental, care i-a dat lui Martinus, autorul celui de- „Al Treilea Testament”, o cunoaștere absolut precisă despre domeniile ale vieții, de obicei total necunoscute.

O stare de inspirație care extinde și mai mult conștiința

Această stare echilibrată mental se află la toți în evoluție. În timpul unor momente luminoase și armonioase, starea de inspirație poate apărea la scriitori, oameni de știință, muzicieni sau compozitori etc. În acele momente, în conștiință se revarsă idei noi. Ea se umple de material de gânduri gata pregătite pentru întregi opere literare, compoziții muzicale sau descoperiri științifice. Din timp în timp se mai întâmplă că apare rezolvarea unei probleme spirituale sau că se găsește o experiență divină. Există această stare de inspirație, cu care înțelepții din trecut, de exemplu: Isus, Budha sau Mahomed, au intrat în contact în mod conștient, și care este baza nemuritoarelor lor cuvinte și spuse. Un izvor de inspirație asemănător este baza științei spirituale, pe care noi o putem studia în lucrarea „Al Treilea Testament”

Conștiința cosmică sau „Sfântul Spirit”

Așadar, noi toți suntem pe drumul de la trăirea unor scipiri intuitive către scopul final: „conștiința cosmică”, acel orizont de conștiință nelimitat. Este acea stare care, în referirile biblice, este descrisă ca „Sfântul Spirit”. „Sfânt” este un cuvânt analog cu „adevărat”. „Spirit” înseamnă „gânduri și imagini”. „Sfântul Spirit” pur și simplu înseamnă „gânduri și idei adevărate despre cele mai de sus”: Explicații despre misterul vieții, sau cu alte cuvinte: Înțelegerea despre relația noastră cu Dumnezeu și cu aproapele nostru.

Oare într-adevăr „Al Treilea Testament” conține astfel de gânduri?! Ei bine, se înțelege că răspunsul la această întrebare trebuie să fie conform hotărârii celui care studiază...

www.triatestamento.info